

*Banská Bystrica 20. 10. 2021
PP 78-2020/II-87-2021*

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 4. januára 2021 prihlasovateľom Ing. Vladimírom H., Banská Bystrica (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. PP 78-2020/V-206-2020 zo 16. decembra 2020 o zamietnutí patentovej prihlášky s názvom „Návrh liečby koronavírusu – COVID 19 a neprekrvovania nôh v dôsledku cukrovky“, č. spisu PP 78-2020, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 40 ods. 4 v nadväznosti na § 6 ods. 1 písm. c) zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. PP 78-2020/V-206-2020 zo 16. decembra 2020 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. PP 78-2020/V-206-2020 zo 16. decembra 2020 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 40 ods. 4 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „patentový zákon“) zamietnutá patentová prihláška s názvom „Návrh liečby koronavírusu – COVID 19 a neprekrvovania nôh v dôsledku cukrovky“, č. spisu PP 78-2020 (ďalej „patentová prihláška“).

Dôvodom takéhoto rozhodnutia úradu bola skutočnosť, že v rámci predbežného prieskumu patentovej prihlášky bolo zistené, že predmet patentovej prihlášky zjavne podlieha výluke z patentovateľnosti podľa § 6 ods. 1 písm. c) patentového zákona. Podľa prvostupňového orgánu z časti patentovej prihlášky, ktorá sa javí ako opis, je možné ako jediný predmet patentovej prihlášky identifikovať spôsob liečby vírusových chorôb (napr. COVID 19) a neprekrvovania nôh v dôsledku cukrovky nahrievaním chodidiel oproti otvorenému ohňu alebo plynovým alebo elektrickým ohrievačom, pričom ani opis patentovej prihlášky neuvádza žiadne iné špecifické technické znaky vynálezu.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu spisu, predchádzala správa úradu z 18. septembra 2020, ktorou bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom predbežného prieskumu patentovej prihlášky a bola mu stanovená lehota na vyjadrenie. Vzhľadom na to, že prihlasovateľ svojimi podaniami doručenými úradu 28. septembra 2020 a 26. októbra 2020 nevyvrátil skutočnosti zistené v predbežnom prieskume patentovej prihlášky, prvostupňový orgán pristúpil k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľ rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad.

Prihlasovateľ v úvode podaného rozkladu poukázal na skutočnosť, že listom z 21. marca 2020 navrhol premiérovi SR a úradu liečbu ochorenia COVID-19 nahrievaním chodidiel na vysokú teplotu. Po overení a potvrdení ministrom zdravotníctva SR, že dvoch pacientov sa podarilo 25. marca 2020 vyliečiť, prihlasovateľ

podal patentovú prihlášku a rozšíril ju aj o možnosť liečby diabetickej nohy touto metódou v spojení s terapiou vibračnou technikou prekrvenia chodidiel a celých nôh. Zároveň navrhol používať príznakové testovanie, teda testovanie len u ľudí, u ktorých sa prejavujú príznaky choroby, a to z dôvodu, že práve pri testovaní sa nakazí najviac ľudí. Doplnil, že oznámenie mu bolo zaslané pravdepodobne pre víziu očkovania alebo posunutia patentu inej osobe. Podľa prihlasovateľa je nezmysel, že úrad nemá kompetenciu takýto patent udeliť, pretože patentový zákon povoľuje udelenie pri použití zmesí, t. j. použitie zmesi drevnej hmoty alebo zmesi propánu s butánom. Z uvedeného dôvodu prihlasovateľ považoval postup prvostupňového orgánu za neodôvodnený a trval na udelení patentu. Nadalej apeloval na zastavenie testovaní okrem osôb, ktoré majú príznaky choroby, lebo sa vytvára perpetuum mobile nákaz (v porovnaní so stavom do polroka, kým sa nezačalo testovacie šírenie). Zároveň sa informoval, či môže dať súhlas spoločnosti Microsoft zo Španielska, ktorá mu asi dvadsaťkrát telefonovala.

Ďalej prihlasovateľ v podaní doručenom úradu 3. februára 2021 zastal názor, že vydanie prvostupňového rozhodnutia je protiprávne, pretože proti liečeniu, ktoré prebiehalo ešte polroka po vyliečení prvých dvoch pacientov (25. marca 2020), nikto nenamietal. Zopakoval, že v patentovom zákone je výnimka pri použití zmesí, čo predtým uznali traja pracovníci úradu. V posudzovanom prípade ide podľa prihlasovateľa o zmes druhov dreva a pri plyne o zmes propánu s butánom. S ohľadom na uvedené uviedol, že trvá na preverení, keďže v nemocniciach túto liečbu využívajú a všetko nasvedčuje presunutiu patentu na niekoho iného alebo záujmu zhora, aby sa neprestalo testovať. Taktiež zopakoval, že týmto spôsobom, teda nahrievaním chodidiel na vysokú teplotu, možno postupovať aj pri liečbe diabetickej nohy, čo odskúšal pri scernenej nohe aj za pomoci vibračného prekrvenia chodidla a paralenu.

Prihlasovateľ v podaní doručenom úradu 17. februára 2021 skonštatoval manipuláciu v konaní a pri prebiehajúcej liečbe koronavírusu, ktorú podľa neho nikto nespochybnil od 21. marca 2020, si položil otázku, čím bolo liečených 2 000 až 3 000 pacientov, ktorí boli nespochybniteľne vyliečení.

V súvislosti s napadnutým rozhodnutím uviedol, že toto bolo vydané z vypočítavosti, pretože už existujú očkovačie látky. Dôvod rozhodnutia, že neprebíha liečba zmesami, ktoré zákon pripúšťa, ale ohrievaním ohňom, označil za protirečiaci si. Zmes totiž uznali traja pracovníci úradu a vyhlásili, že konanie pokračuje. Poukázal tiež na to, že aj žiaci na druhom stupni základnej školy vedia, že oheň, ktorý môže horieť zo zmesi rôznych druhov dreva, uhlia, koksu alebo plynu, horí v zmesi kyslíka, iónov kovov, síry, draslíka, sodíka, vodíka, uhlíka a iných prvkov. To isté platí aj pri použití zmesi plynov propán a bután, ktorý vytvára plameň zložený tiež z týchto istých zmesí. Ďalej uviedol, že elektrický ohrievač ohrieva najprv vzduch, ktorý sa skladá zo zmesi kyslíka, dusíka a ďalších prvkov.

Na záver spomenul testovanie, ktoré považuje tiež za súčasť konania. Nesúhlasil s ním, keďže po plošných testovaniach stúpol rapídne počet nakazených a pripustil, že niekto chcel možno zarobiť pri nákupe testov. Doplnil, že úrad sa vyhýba vyjadriť sa k téme testovania. Navrhol, či by nebolo lepšie namiesto testovacích staníc zaviesť stanice, kde by ľuďom pri zvýšenej teplote podali paralen a ohriali chodidlá na teplotu 60 – 65 °C, príp. pri nízkej priechodnosti žíl na nohách nechali chodidlá vibrovať na prístroji a okolo krku bavlnený náhrdelník. Podľa prihlasovateľa dodnes premiér SR ani minister zdravotníctva SR nepovedali, že pri liečbe túto metódu nepoužívajú a ani úrad to nespochybnil. Na doplnenie priložil v skrátenej forme posledné konanie na Najvyššom súde SR.

Prihlasovateľ zotrval na udelení patentu.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 55 ods. 2 patentového zákona preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 79 ods. 6 patentového zákona sa na konanie pre úradom podľa tohto zákona vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 23, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 53 ods. 3 patentového zákona úrad rozhoduje na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.

Podľa § 55 ods. 1 patentového zákona proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia, ak v odsekoch 4 a 5 nie je uvedené inak. Včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 55 ods. 2 patentového zákona pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí vo veciach a) v ktorých možno začať konanie z úradnej moci, b) spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 40 ods. 1 písm. g) patentového zákona, v rámci predbežného prieskumu prihlášky úrad zisťuje, či prihláška neobsahuje predmet, ktorý zjavne nespĺňa podmienky podľa § 5 ods. 1 alebo sa nepovažuje za vynález podľa § 5 ods. 3, alebo ktorý podlieha výluke z patentovateľnosti podľa § 6.

Podľa § 40 ods. 4 patentového zákona ak prihláška nespĺňa podmienky podľa § 37 ods. 1 a 4 alebo § 38 ods. 1 až 3, alebo predmet prihlášky zjavne nespĺňa podmienky podľa § 5 ods. 1, alebo sa nepovažuje za vynález podľa § 5 ods. 3, alebo zjavne podlieha výluke z patentovateľnosti podľa § 6, alebo platí domnienka podľa odseku 2, úrad prihlášku zamietne. Pred rozhodnutím o zamietnutí prihlášky úrad vyzve prihlasovateľa, aby sa vyjadril k zisteným skutočnostiam, ktoré odôvodňujú zamietnutie prihlášky.

Podľa § 6 ods. 1 písm. c) patentového zákona patenty sa neudeľujú na chirurgické alebo terapeutické spôsoby liečenia ľudského tela alebo zvieracieho tela a na diagnostické metódy a metódy prevencie chorôb využívané na ľudskom tele alebo zvieracom tele. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na výrobky, najmä na látky alebo zmesi využiteľné pri niektorom z uvedených spôsobov liečenia, diagnostiky alebo prevencie chorôb.

V patentovej prihláške s názvom „Návrh liečby koronavírusu – COVID 19 a neprekrvovania nôh v dôsledku cukrovky“, č. spisu PP 78-2020, podanej prihlasovateľom Ing. Vladimírom Holkom, Žltý piesok 1686/4, 974 01 Banská Bystrica dňa 3. júla 2020, bola identifikovaná nasledujúca časť, ktorá sa javí ako opis:

Dlhodobým skúmaním som zistil, že vírusové choroby, ale aj neprekrvené nohy aj kvôli cukrovke, je možné liečiť nahrievaním chodidiel oproti otvorenému ohňu, plynovým, alebo elektrickým žiaričom. Ja to robím tak, že zakúrim v otvorenom krbe a nahrievam si chodidlá tak intenzívne a takú dlhú dobu až príznaky choroby odišli. Ide o látky, zmesi, horúci vzduch získané za pomoci zmesi dreva, oheň, plynové ohrievače alebo elektrické ohrievače.

V podkladoch patentovej prihlášky prihlasovateľ na samostatnom liste označenom „patentové nároky k žiadosti o udelenie patentu“ predložil „patentový nárok“ v nasledujúcom znení:

Finančné ocenenie si samozrejme nárokuje, v tomto momente si neviem výšku nároku sám navrhnuť, preto žiadam, aby na základe zachránených životov to bolo stanovené nezávislou komisiou s medzinárodným obsadením.

V žiadosti o udelenie patentu prihlasovateľ v časti 8 žiadal o priznanie práva prednosti podľa medzinárodnej zmluvy z patentového nároku č. 00548/2020/87046 z 24. marca 2020, pričom predložil prílohu označenú ako „Doklad o nadobudnutí práva na riešenie“ s nasledujúcim znením:

Dlhodobým skúmaním som zistil, že vírusové choroby je možné liečiť nahrievaním chodidiel oproti otvorenému ohňu. Ja som to robil tak, že som zakúril v otvorenom krbe a nahrieval si chodidlá tak intenzívne a takú dlhú dobu, až príznaky choroby odišli. Ak to uznáte za možné použiť pri liečbe koronavírusu, prosím vyskúšajte to.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ nesúhlasil so zamietnutím patentovej prihlášky a trval na udelení patentu.

Z obsahu spisu č. PP 78-2020 vyplynuli nasledovné skutočnosti.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia o zamietnutí patentovej prihlášky predchádzala správa úradu z 18. septembra 2020, ktorou bolo prihlasovateľovi oznámené, že patentová prihláška nespĺňa podmienky na udelenie patentu, pretože jej predmet zjavne podlieha výluke z patentovateľnosti podľa § 6 ods. 1 písm. c) patentového zákona. Úrad uviedol, že z časti patentovej prihlášky, ktorá sa javí ako opis, je možné ako jediný predmet patentovej prihlášky identifikovať spôsob liečby vírusových chorôb (napr. COVID 19)

a neprekrvovania nôh v dôsledku cukrovky nahrievaním chodidiel oproti otvorenému ohňu alebo plynovým alebo elektrickým ohrievačom. Úrad ďalej zastal názor, že opis neuvádza žiadne iné špecifické technické znaky vynálezu. Prihlasovateľ bol vyzvaný, aby sa v stanovenej lehote k výsledku prieskumu vyjadril. Zároveň bol poučený, že ak sa v určenej lehote nevyjadrí alebo ak svojím vyjadrením uvedené skutočnosti nevyvráti, bude patentová prihláška podľa § 40 ods. 4 patentového zákona zamietnutá.

Prihlasovateľ vo vyjadreniach doručených úradu 28. septembra 2020 a 26. októbra 2020 poukázal na jeho podanie na úrad z 21. marca 2020 týkajúce sa návrhu liečby koronavírusu. V podaní z 26. októbra 2020 prihlasovateľ priložil samotný návrh z 21. marca 2020 v nasledujúcom znení: „*Dlhodobým skúmaním som zistil, že vírusové ochorenia sa dajú liečiť nahrievaním chodidiel pri otvorenom ohni. Ja to robím tak, že si nakladím oheň v krbe potom si pred otvorený oheň dám chodidlá a nahrievam ich dovtedy kým ma choroba neprejde. Navrhujem Vám, aby ste to skúsili pri liečbe koronavírusu*“. V súvislosti s návrhom úrad podľa prihlasovateľa nezistil, že by predmetný návrh liečby koronavírusu predstavoval výluky z patentovateľnosti v zmysle § 6 ods. 1 písm. c) patentového zákona, naopak úrad podľa prihlasovateľa uznal splnenie podmienok patentovateľnosti látok alebo zmesí využitých pri chirurgických alebo terapeutických spôsoboch, diagnostiky a prevencie chorôb, keďže prijal patentovú prihlášku a správny poplatok.

Keďže prihlasovateľ v úrade určenej lehote svojimi vyjadreniami vytýkané nedostatky nevyvrátil, prvostupňový orgán patentovú prihlášku napadnutým rozhodnutím podľa § 40 ods. 4 patentového zákona zamietol. V napadnutom rozhodnutí prvostupňový orgán uviedol, že neviduje žiadnu skoršiu patentovú prihlášku podanú prihlasovateľom a označil tvrdenia prihlasovateľa odkazujúce na návrh liečby koronavírusu z 21. marca 2020 za nerelevantné pre konanie o patentovej prihláške č. spisu PP 78-2020 podanej na úrad 3. júla 2020.

Orgán rozhodujúci o rozklade vo vzťahu k vecnému posúdeniu považuje za potrebné uviesť, že podľa § 4 patentového zákona sa patenty udeľujú na vynálezy, ktoré spĺňajú podmienky ustanovené patentovým zákonom. Patentový zákon neobsahuje pozitívne vymedzenie pojmu vynález, avšak demonštratívne uvádza niektoré predmety alebo činnosti, ktoré sa nepovažujú za vynález (§ 5 ods. 3 patentového zákona) a taxatívne vymenúva riešenia, ktoré sú z patentovateľnosti vylúčené, hoci by bolo možné ich považovať za vynález, no udelenie patentu nie je z rôznych dôvodov žiaduce (§ 6 patentového zákona). Medzi takéto výluky patria aj chirurgické alebo terapeutické spôsoby liečenia ľudského tela alebo zvieracieho tela a diagnostické metódy alebo metódy prevencie chorôb využívané na ľudskom tele alebo zvieracom tele v zmysle § 6 ods. 1 písm. c) patentového zákona. Predmetné ustanovenie sa nevzťahuje na výrobky, najmä na látky alebo zmesi využiteľné pri niektorom z uvedených spôsobov liečenia, diagnostiky alebo prevencie chorôb, teda skutočnosť, že ide o liečenie ľudského alebo zvieracieho tela, sama osebe neznamená, že predmetný spôsob liečenia je vylúčený z patentovateľnosti. Liečivo, prípadne zmes liečiv, spôsob výroby liečiva a použitie liečiva, teda farmakologicky účinnej zlúčeniny/zlúčenín, sú patentovateľnými farmaceutickými vynálezmi v prípade, že vynález spočíva v nájdení možného medicínskeho využitia látok alebo ich zmesí pri terapeutických spôsoboch liečenia choroby. V prípade zistenia medicínskeho použitia látok alebo ich zmesí zákon pripúšťa ich patentovanie s nasledujúcimi formuláciami patentových nárokov: „Zlúčenina X na použitie na liečenie ochorenia Y“, „Kompozícia obsahujúca zlúčeninu/účinnú látku X na použitie na liečenie ochorenia Y“.

V posudzovanom prípade z pôvodných podkladov patentovej prihlášky, v ktorej bolo možné identifikovať len časť javiacu sa ako opis, vyplýva, že predmet riešenia spočíva v liečení vírusových ochorení a neprekrvených nôh pri cukrovke využitím horúceho vzduchu získaného za pomoci zmesi dreva, ohňa, plynových alebo elektrických ohrievačov. V podkladoch patentovej prihlášky nebolo možné identifikovať patentové nároky definujúce rozsah ochrany vyplývajúci z patentu v zmysle § 13 ods. 1 patentového zákona, a ktoré by boli definované v súlade s § 5 vyhlášky Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky č. 223/2002, ktorou sa vykonáva zákon č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „vyhláška“), teda uvedením technických znakov vynálezu, z ktorých by bolo zrejmé, čo je predmetom ochrany. Vzhľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade považuje za dôležité uviesť, že ponímanie definície patentového nároku prihlasovateľom v zmysle nárokovania si finančnej odmeny nie je možné považovať za patentový nárok a zároveň v zhode s prvostupňovým orgánom zastáva názor, že v posudzovanom prípade, vychádzajúc z časti javiacej sa ako opis, nie je možné identifikovať konkrétne látky alebo zmesi látok, resp. zlúčeniny, ktorých použitím by došlo k terapeutickému účinku vedúcemu k vyliečeniu alebo zmierneniu príznakov spôsobených vírusovým ochorením alebo cukrovkou. V nadväznosti na uvedené k argumentu prihlasovateľa, že patentový zákon povoľuje udelenie patentu pri použití zmesí, a preto použitie zmesi drevnej hmoty/druhov dreva alebo zmesi propánu s butánom na liečenie je patentovateľné, orgán rozhodujúci o rozklade opakovane konštatuje, že

v časti javiacej sa ako opis nebola definovaná zmes propánu s butánom. Čo sa týka znaku „zmes dreva“, tento nie je možné považovať za látku/zmes s konštantným chemickým zložením, pričom nie je ani zrejmé a nebolo to ani v časti patentovej prihlášky javiacej sa ako opis popísané, ktorá konkrétna zložka dreva/zmes zložiek dreva je nositeľom liečivých vlastností.

K argumentu prihlasovateľa uvedeného v podanom rozklade, že listom z 21. marca 2020 navrhol úradu liečbu ochorenia COVID-19 nahrievaním chodidiel na vysokú teplotu, pričom na základe úspešného vyliečenia dvoch pacientov podal nadväzujúcu patentovú prihlášku, orgán rozhodujúci o rozklade v zhode s názorom prvostupňového orgánu konštatuje, že návrh liečby koronavírusu podaný prihlasovateľom 21. marca 2020 a doručený úradu 24. marca 2020 nie je pre konanie o patentovej prihláške č. spisu PP 78-2020 relevantný. Orgán rozhodujúci o rozklade vzhľadom na skutočnosť, že prihlasovateľ si v žiadosti o udelenie patentu v časti 8 požiadal o priznanie práva prednosti podľa medzinárodnej zmluvy z patentového nároku č. 00548/2020/8704 z 24. marca 2020, považuje za potrebné doplniť, že predmetné podanie, na ktoré sa prihlasovateľ odvolával, vedené na úrade pod registratúrnym číslom 00548/2020/8704 (návrh liečby koronavírusu – návrh na patentovanie) nebolo vyhodnotené ako podanie patentovej prihlášky, ktoré by spĺňalo podmienky ustanovenia § 1 vyhlášky, keďže neobsahovalo všetky náležitosti, ktoré sú nevyhnutnou súčasťou patentovej prihlášky (okrem iného žiadosť o udelenie patentu), čo bolo aj listom úradu z 5. júna 2020 prihlasovateľovi oznámené. V predmetnom liste úrad prihlasovateľa zároveň upozornil aj na ustanovenie § 6 ods. 1 písm. c) patentového zákona. Pod registratúrnym číslom 00548/2020/8704 je teda vedený len bežný spis, z ktorého nevzniká prihlasovateľovi právo prednosti v zmysle § 36 patentového zákona. Orgán rozhodujúci o rozklade ďalej konštatuje, že v nadväznosti na žiadosť prihlasovateľa doručenú úradu 15. júna 2020 k bežnému spisu č. 00548/2020/8704 bolo podaním z 15. júna 2020 prihlasovateľovi zaslané tlačivo žiadosti o udelenie patentu a Inštrukcia úradu, ktorou sa upravuje jednotná forma patentovej prihlášky. Nadväzne na to, až podaním doručeným úradu 3. júla 2020 prihlasovateľ podal patentovú prihlášku, ktorej bolo pridelené č. spisu PP 78-2020.

S ohľadom na uvedené skutočnosti sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožňuje s posúdením prvostupňovým orgánom, že predmet patentovej prihlášky zjavne podlieha výluke z patentovateľnosti podľa § 6 ods. 1 písm. c) patentového zákona, a teda nespĺňa podmienky na udelenie patentu a zastáva názor, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď patentovú prihlášku č. spisu PP 78-2020, zamietol.

Orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec, MBA
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

Ing. Vladimír H.
Banská Bystrica